

Velünk az Isten

Az evangéliumok és a többi újszövetségi írás legfontosabb kijelentése Jézusról az, hogy ő az Isten Fia. Ez a megnevezés egyedül őt illeti és talán ez fejezi ki a legjobban az Egyház hitét Jézusról, a második isteni személyről. Az apostoli Egyház idejében az első keresztények többféle címmel ruházzák fel Jézust, amelyek más-más szempontból világítják meg személyét, származását és küldetését. Ennek megfelelően Jézus az Isten Szolgája, ő a Próféta, a Szent és Igaz, a Messiás, a Megváltó, az Üdvözítő, az Úr, a Krisztus, azaz Isten által fölkent személy. Azonban nyugodtan állíthatjuk, hogy mindezeknél sokkal kifejezőbb az Isten Fia megnevezés.

Az evangéliumok közül Szent János művében találkozunk a legtöbbször az istenfiúság megvallásával vagy annak kifejtésével. Először Nátánél hitvallásában szerepel a megnevezés, aki Jézussal való első találkozása alkalmával így szól: „Rabbi, te vagy az Isten Fia, te vagy Izrael királya” (Jn 1,49). A megszólítás előkerül Lázár feltámasztása eseményénél, amikor Márta így vallja meg hitét

Jézus iránt: „Hiszem, Uram, hogy te vagy a Krisztus, az Isten Fia, aki a világba jön” (Jn 11,27). János írásának befejező sorai szépen megvilágítják az egész mű célját: „Jézus még sok egyéb csodajeleket is művelt tanítványai szemé láttára, amelyek nincsenek megírva ebben a könyvben. Ezeket pedig azért írták le, hogy higgyétek, hogy Jézus a Krisztus, az Isten Fia, és e hit által az ő nevében életetek legyen” (Jn 20,30-31).

Szent Máté evangéliumában az Isten Fia megnevezéshez sajátos többletet ad hozzá az Emmanuel, azaz a Velünk az Isten kifejezés, amiről a mai evangéliumban olvashatunk. Az evangélista Izajás prófétát idézi: Íme, a Szűz gyermeket fogan és fiút szül, és az Emmánuel nevet adják neki, ami azt jelenti: „Velünk az Isten”, s ezzel azt akarja állítani, hogy Jézus személyében teljesedett be ez a próféta jövendölés és isteni ígéret.

A világ végéig

Máté evangéliumának záró mondata felidézti az Emmanuel-gondolatot, amikor a világból való távozása előtt az Úr ezzel bátorítja tanítványait: **„Íme, én veletek vagyok minden nap a világ végéig!”** (Mt 28,20).

Isten velünk-léte nem korlátozódik Jézus földi életének néhány évtizedére, hanem az Úr továbbra is köztünk marad szentségei és tanítása által az idők végezetéig. Jézus jelen van az Egyházban, jelen van a testvéri közösségben. Az adventi idő utolsó napjaiban adjuk át magunkat annak az örömmel, hogy Isten eljön hozzánk, hogy velünk legyen és velünk maradjon.

Keresni és megtalálni Istent

Urunk, Jézus Krisztus! Hittel valljuk, hogy te vagy az Isten Fia, a Megváltó, az egész emberiség Üdvözítője.

Jöveteleddel beteljesedtek az ígéretek és személyedben eljött a messiási időszak. Születésed az ember újjáteremtése, mert a mindenható Isten, aki kezdetben, a teremtéskor megteremtette az embert és a világba helyezte, most újjáteremti emberi természetünket, egész emberségünket, amelyet a bűnbeesés, a bűn megrontott. Te vagy a lelki újjászületés forrása számunkra. Születésed ünnepén töltsön el bennünket a remény, hogy életünknek célja van: keresni és megtalálni Istent, aki találkozni akar velünk.

Advent 4.
vasárnapja
 Iz 7,10-14
 Róm 1,1-7
 Mt 1,18-24

Hétfő
 Bir 13,2-7. 24-25a
 Lk 1,5-25

Kedd
 Iz 7,10-14
 Lk 1,26-38

Szerda
 Én 2,8-14
 Lk 1,39-45

Csütörtök
 1Sám 1,24-28
 Lk 1,46-56

Péntek
 Mal 3,1-4.23-24
 Lk 1,57-66

Szombat
 2Sám 7,1-5.8b-11.16
 Lk 1,67-79

Karácsony,
Urunk születése
 Iz 9,1-6
 Tit 2,11-14
 Lk 2,1-20